

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

1. ZÁŘÍ 2024

Z obsahu:

O ctnosti víry

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 1. května 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavená Evženie Piccová

Libor Rösner
- strana 4 -

Eucharistický zázrak v Gruaru (Valvasone)

- strana 6 -

Boží milost nepřestává působit ani dnes

Libor Rösner
- strana 7 -

O andělu strážném P. Rafał Soroczyński

- strana 8 -

Talitha Kum ke Dni boje
proti obchodu s lidmi:
společně chraňme ty
nejzranitelnější

- strana 10 -

Zemřel hudební skladatel Zdeněk Pololánik

- strana 11 -

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (2)

Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

(Foto © Václav Kašík, Člověk a Víra)

Pražský arcibiskup Jan Graubner žehná sochy andělů na Mariánském sloupu, Praha 15. 8. 2024

O ctnosti víry

Katecheze papeže Františka při generální audienci
1. května 2024, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych rád promluvil o ctnosti víry. Spolu s láskou a nadějí se tato ctnost nazývá „teologální“. Rozlišujeme tři teologální ctnosti: víra, naděje a láska. Proč jsou teologální? Protože je lze zakoušet pouze na základě Božího daru. Tyto tři teologální ctnosti jsou velkými dary, které Bůh dává naší morální kapacitě. Bez nich bychom mohli být rozumní, spravedliví, silní a umír-

nění, ale neměli bychom oči, které vidí i ve tmě, neměli bychom srdce, které miluje, i když není milováno, neměli bychom naději, která se odvažuje doufat proti vší naději.

Co je to víra? *Katechismus katolické církve* vysvětluje, že víra je úkon, kterým se člověk svobodně odevzdává Bohu (č. 1814). V této víře byl Abrahám velkým otcem. Když souhlasil, že opustí zemi svých předků a půjde do země, kte-

rou mu ukáže Bůh, byl nejspíš považován za blázna: Proč opouštět známé kvůli neznámému, jistě kvůli nejistému? Proč to dělat? Zešlel snad? Abrahám se však vydává na cestu, jako by viděl neviditelné. Tak o Abrahámovi mluví Bible: „Šel, jako by viděl neviditelné.“ To je krásné. A bude to stále toto neviditelné, co ho přiměje jít na horu se svým synem Izákem, jediným synem zaslíbení, který až v poslední chvíli bude ušetřen oběti. V této víře se Abrahám stává otcem dlouhé řady dětí. Víra ho učinila plodným.

Mužem víry bude Mojžíš, který přijal Boží hlas, i když jím mohla otrást nejedna pochybnost, nepřestal stát pevně

Pokračování na str. 5

Nepřidáte, neuberete, vnímejte, uvádějte ve skutek, zachovávejte podání Boží, a ne lidské. Těchto pět příkazů, inspirovaných dnešními liturgickými čteními, nás uvádí na rozjímavou cestu tímto číslem Světla. Ba samy o sobě jsou cestou – ke spáse!

Neřídíte a neuberete... Hned na začátku nás uvádí papežova katecheze k přemýšlení nad ctností víry. A katolická víra v Trojjediného Boha je podmíněna mj. tím, že přijímá Boží slovo bez výhrad, ať jakékoliv a ať jsou jeho důsledky pro lidský život sebevíc radikální: ten, kdo v Pána Boha *uvěřil*, by mu měl rovněž *věřit*, i když se jeho požadavky mohou jevit jako příliš obtížné či až nesplnitelné. Žijeme však v době nejtvrďšího relativismu, a o to obtížnější je držet se osvědčené víry předků, apoštoly počínaje. Čerpejme k tomu sílu – nejjistěji ve spojení s živým Bohem v Eucharistii – podobně jako ji nacházela bl. Evženie Piccová (str. 4–5) či bl. Carlo Acutis, který také sestavil přehled eucharistických zázraků z celého světa; z tohoto pokladu se můžeme povzbudit ve své víře a eucharistické účtě i my (str. 6).

Zvláštním způsobem se síla Eucharistie dotkla Rafała Soroczyńskiego, (str. 7–9) jenž je živým svědkem o uzdravující moci této svátosti. On nám rovněž připomíná důležitou skutečnost: Pán Ježíš Kristus živě přítomný v Eucharistii je týž, ať už jde o poutní místo, anebo o kostelík či kapli v nějaké zapadlé vesničce.

Editorial

A je stejný včera i dnes i na věky – znějí nám možná hned v uších slova vyřčená u ohně nad paškálem při velikonoční vigílii. Takže skutečnost pro nás velmi známá, avšak zkusme se zamyslet, zda přece jen někdy nerozlišujeme, že tu či jinde je Kristus více přítomen, že dnes je třeba ho chápat jinak, než tomu bylo v dávné minulosti... Nemylme se: Bůh se v proměnách času nemění – je věčný, stále týž, všudypřítomný stejně. A když už vyrazíme třeba na nějaké poutní místo, tak nikoliv kvůli jeho větší přítomnosti zde, nýbrž kvůli mimořádným milostem, kterými Bůh takové místo obdaril, a samozřejmě také pro povzbuzení své víry, že Pán vyslyší ty, kdo ho úpěnlivě hledají a prosí ho o pomoc. Pána Boha však nemusíme hledat až zde, na poutním místě, neboť *pokorné a vnímavé srdce* jej stejně tak dobře nachází i tam, kde žijeme. A to nás přivádí ke zpytování svědomí, zda a do jaké míry si tuto Boží přítomnost a blízkost uvědomujeme a zda vzdáváme Pánu v Eucharistii patřičnou úctu a vyjadřujeme svoji vděčnost za tento veliký dar, jehož je tak snadné dosáhnout...

Svatý Jan Berchmans, (str. 12–13) o němž jsme začali číst minule, *zrealizoval Boží slovo* ve svém životě velice mimořádným způsobem, a to bez ohledu na svůj nízký věk. Pravděpodobně se

nebudeme muset jako on zavírat právě do skříně, abychom našli klid pro modlitbu a duchovní četbu, ale i tak bychom si měli vzít příklad a jít za svým Pánem tam, kde nás očekává často velmi opuštěný – před svatostánek. On nás svou živou přítomností v Nejsvětější svátosti zve k sobě a na nás je, abychom zaslechli jeho volání a přicházeli se mu klanět a odevzdávat mu svůj život v celé jeho tíži a složitosti – jak se nám pak vše zjednoduší!

Ano, nedělejme si život složitější, než je. Často si totiž vysvětlujeme věci po svém, hledáme vlastní řešení, a přitom zapomináme, že *Pán Bůh vidí věci jinak* a chce nám pomoci. Zkusíme-li nechat se jím bez výhrad vést po rovných i klikatých cestách života, jistě zakusíme, jak v úsilí o moudrost a lásku žijeme lépe, a to i navzdory všem těžkým zkouškám a trápením. Nejde však o nějakou magii, zaklínadlo – upíšu faustovsky svoji duši Bohu, a on mi splní vše, co si jen budu přát. S Bohem se neobchoduje! Náš vztah k němu je vztahem lásky s vědomím, že on nás miloval jako první. A láska přece není nic jiného, než chtít vyhledávat a konat dobro pro druhého! A až nás na konci našich pozemských dní nebeský Otec odvolá, nebude připomínat, co vše pro nás vykonal, ale bude se nás ptát, jak jsme na jeho lásku odpověděli my. Takové je vidění Boží – jaké je to naše?

Daniel Dehner

Přijmeš-li Pánovo pozvání a zajdeš za ním co nejrychleji, zastihneš ho v situaci, kdy se opět dostává do sporu s předními židovskými představiteli. Farizeové a někteří ze zákoníků bedlivě sledují každý krok, který učiní Ježíš i jeho učedníci. Nelíbí se jim, že Ježíšova družina se chová po svém a neřídí se souborem předpisů, kterým oni přikládají tak velkou důležitost. Jejich jednání by ti nemělo být cizí. Necítil ses nikdy pohoršen, když druzí kolem nesdílili právě ty náhledy a způsoby, na kterých si zakládáš, a nejevili zájem tě v nich následovat?

V Ježíšově reakci můžeš najít lék na podobná zbytečná pohoršení. Že by Syn, který je *poslušný až k smrti*⁽¹⁾, učil své žáky zanedbávat přikázání? Skutečnost je právě opačná. Ti, kteří tu chtějí proti němu vystupovat v roli žalobců, sami zaslужují vážné napomenutí. Dávej dobrý pozor, co jim Pán vytkne: Jejich obřadní úkony, které tak vyžadují, jsou ve skutečnosti před Bohem bezcenné. Jak to? Protože *jejich srdce jsou daleko od něho*. Jejich hojné a nápadné skutky mají totiž jen zakrýt skutečnost, že ve svém nitru *opustili Boží přikázání*. Tento střet s nesprávnou praxí je nutný, vždyť Syn člověka přišel právě proto, aby obnovil původní smysl a podstatu Zákona, který dal jeho Otec svému lidu, když byl na cestě do zaslíbené země.

Bůh rozhodl, že nám dá život skrze slovo pravdy. Jeho přikázání nemají být přítěží ani omezením. Vždyť není jiného národa, který by *měl tak spravedlivá a moudrá nařízení*. A přesto tento vyvolený a mezi všemi omilostněný národ si jich přestal cenit. Pro své pohodlí, pro svou tvrdošijnou zlobu vůbec nedbá na Hospodinovo slovo: *Nic nepřidáte a nic neuberete*, budete v mých nejvyšších moudrých přikázáních hledat a zachovávat ten smysl, který do nich vkládá moje moudrost jedině k vašemu prospěchu a k vaší spáse: *abyste vešli do země, kterou vám chce dát Hospodin, váš Bůh*.

Boží nařízení jsou skutečně nanejvyšší moudrá a správná. Lidské zákonodárství by se stalo z velké části zbytečným, kdyby všichni lidé spontánně a důsledně zachovávali Boží ustanovení. Ale *lid tvrdě šíje* si místo nich vytvořil lidská ustanovení, jako by vnější omývání mohlo zakrýt, že

Lidské podání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Z lidského srdce vycházejí zlé myšlenky.

srdce jsou poskvrněna *smilstvem, chamtivostí, závistí, zlostí a opovážlivou pýchou*.

Ale ani na tom nebylo dosti. Pán přišel nejen proto, aby nám dal znovu poznat, jaká je neměnná Otcova vůle. Jako *velikonoční Beránek* vynesl na kříž onen *starý kvas*, abychom opět žili podle svatého Božího záměru *s upřímností a životem podle pravdy*⁽²⁾.

Čeho však jsme svědky po dvou tisíciletích? Nemusí Pán opakovat plným právem a s veškerým důrazem: *I vy jste opustili Boží přikázání a držíte se svého lidského podání?*

Jaké je dnes toto *lidské podání*? Že už je jiná doba, že je ti dostupné všechno, co ti působí potěšení, že na to všechno máš nárok, jako by už svévole nebyla svévolí a zvrácenost nebyla zvráceností. A tak opět platí: *Rušíte Boží slovo svým podáním a tak je odevzdáváte dále*⁽³⁾, až z Božích přikázání nezbude vlastně nic. Pranic nedbáte na onu podmínku, kterou dal Hospodin spolu se svým zákonem: *Nic z toho neuberete*. Ubíráte kousek po kousku, až jste ubrali ze svého srdce i všechnu úctu k jedinému a pravému Bohu. Nezávidíte národu, kterému je Bůh blízko, naopak, holedbáte se tím, že jste si Boha opravili a po svém zvýhodnili. Ve vašich očích už nejsou jeho přikázání *moudrá ani rozumná*, pokládáte je za omezení své svobody a svých práv.

Dokud je tu někdo, kdo toto jejich nové podání nepřijímá, kdo se nechová jako ostatní, narušuje jejich sebejistotu a stává se nepohodlným. Pociťují to jako svoje ohrožení, jestliže někdo svým vlastním životem uvádí v pochybnost jejich přesvědčení. Příklad věrnosti a vytrvalosti v pravdě buďto nabádá k následování, nebo provokuje a dráždí.

Ať se tvé okolí nebo i celý svět tváří jakkoliv sebejistě a pokrokově, nedej se zmást ani jeho naléháním ani jeho většinou. Strež si svůj *dobry údel, dokonalý dar, který pochází od Otce světél*. Můžeš si být jistý slovy sv. Jakuba: *U Otce světél, od něhož všechno pochází, nedochá-*

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 4,1–2.6–8

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám prikazuji, a nic z toho neubere- te, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám prikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji.“

2. čtení – Jak 1,17–18.21b–22.27

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý údel, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světél, u něhož není změna ani ztemnění (jaké je působeno u hvězd) otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli (jako) prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve

Dokončení na str. 8

zí ke změnám. Jeho slovo platilo, platí a bude platit. Zůstávej proto vždy věrný Pánu. Tím, že se vytrvale držíš jeho rozhodnutí, nejsi někým, kdo zaostává, naopak, patříš nadále k *prvotině ze všeho, co on stvořil*. Úsilí zachovat se *neposkvřeným od světa*, to vůbec neznamená, že se zavíráš do ghetta.

Pros svého Pána, aby tě stále zachovával ve svém slově a očistoval tvé srdce, aby z něho nevycházelo nic, co poskvrňuje: *Pane, připočti mě k těm, kdo žijí bezúhonně, jednají spravedlivě, kdo ze srdce zastávají pravdu, abych směl přebývat na tvé svaté hoře*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Flp 2,8; ⁽²⁾ srov. 1 Kor 5,8; ⁽³⁾ Mk 7,13;

⁽⁴⁾ srov. Ž 15,1–2.

Blahoslavená Evženie Piccová

„Stejně jako Ježíš zvolil něco tak obyčejného, jako je chléb, musí být takový i můj život: obyčejný, přístupný pro všechny a zároveň pokorný a skrytý – jako chléb.“ To jsou autentická slova blahoslavené Evženie Piccové, která své předsevzetí dílem naplnila, dílem přesáhla – její život byl skutečně jako chléb, jelikož byla přístupná pro všechny, ovšem nebyl obyčejný, nýbrž neobyčejný.

Narodila se 8. listopadu 1867 v Crescenzagu, milánské čtvrti nacházející se na severovýchodním okraji města. Její dětství bylo velmi smutné a rozhodně jí nebylo v tomto směru co závidět. Evženiin otec Giuseppe byl od narození slepý, přesto se dokázal naučit hrát na housle, a to tak bravurně, že ho angažovala i slavná La Scala, kam brali jen ty nejlepší. Matka Adelaida, zpěvačka, dělala manželovi doprovod jak na zkoušky, tak na turné po Itálii i na ta zahraniční a malou Evženii nechávala u své tchyně, kde dívenka trávila velkou většinu času.

Mezi manželi Piccovými v žádném případě nešlo o idylický vztah, takže když už byla Evženie ve vzácných chvílích s nimi, moc potěšení z toho neměla. Adelaida byla všechno možné, jenom ne ideální manželka a matka – především měla ráda peníze, které Giuseppe vydělával, pohodlí a luxus. Jednou se z amerického turné vrátila bez Giuseppeho s tím, že zemřel. Ve skutečnosti ho opustila a on, nevrátiv se už domů, si později našel novou známost.

Adelaida za údajného nebožtíka bez jakéhokoli ostychu netruchlila ani na oko a našla si nového partnera – Basilia Recaltatiho. V domácnosti s nevraživým otčímem Evženie zkusila až běda, došlo podle všeho i na časté obtěžování z jeho strany. Matka neměla potřebu se dcery zastávat, zvláště když se svým druhem zplodila dvě děti, jimž dávala přednost; zvláště když na Evženii mohla házet vinu za nucené přerušování slibné kariéry operní pěvkyně. Každopádně dívčino domácí prostředí bylo vyložené bezbožné a morálně po všech stránkách značně zkažené, cíhalo na ni „nebezpečí doma i venku“, jak později poznamenala. Jediný azyl nacházela v bazilice sv. Ambrože, do jejíhož ticha se utíkala. Byla též vděčná za každou příležitost, kdy mohla pobývat u babičky.

Změna v dívčině životě nastala v roce 1886, kdy začala docházet do oratoria vedeného milánskými voršilkami. Aniž by to kdo tušil, učinila tehdy první kroky ke svatosti.

Rozdílnost života s matkou a otčímem, vyprázdňené od veškerých vyšších skutečností, a života v oratoriu s povznášející duchovní atmosférou byla tak markantní, že Evženie jednak zatoužila zakoušet to druhé neustále, jednak si onu rozdílnost tak trochu seabemrskáčsky vztáhla na sebe, z čehož pramenilo její citelné poklesávání na mysli. Její vnitřní prožitky přecházely od jednoho pólu k druhému, beznadějí a skepsou střídaly euforické stavy a naopak. Až jednou v květnu zakusila dotyk Boží:

„Byla jsem vyčerpaná, opuštěná, zkrúšená svou bezútešnou situací. Klesla jsem na kolena před jediným obrazem, který visel nad lůžkem, a prosila o pomoc. Z obrazu se náhle oddělil svazek světelných paprsků a zabodl se s ostrou bolestí do mého srdce, jako by šlo skutečně o hrot něčeho ostrého. V tomto jediném okamžiku se ně-

Blahoslavená Evženie Piccová

Blahoslavená Evženie Piccová

co zlomilo. Má opuštěnost zmizela, poněvadž se mě dotkl můj Bůh. Panna Maria zvítězila. Cítila jsem se zcela proměněná,“ popsala později tento prožitek.

Začala duchovně růst a 31. srpna 1887 vstoupila v Parmě do Kongregace Malých dcer Nejsvětějšího Srdce Ježíše a Marie. Kongregaci založil roku 1865 P. Agostino Cheppi a jejím posláním je pomoc sirotkům, křesťanská výchova mládeže a péče o opuštěné staré lidi. Všechna tato charismata mladičké kongregace Evženii přitahovala: toužila sloužit a přivádět druhé k Bohu, dobře si uvědomujíc, kolik milosti se jí od Boha dostalo, že ona sama nepatří mezi cílovou skupinu sester, ač k tomu určitě neměla daleko.

Absolvovala aspiranturu a noviciát a v roce 1891 složila časné sliby, tři roky nato pak sliby věčné. Na internátní škole kongregace učila francouzštinu, hudbu a zpěv – byla hudebně nadaná po rodičích, ne nadarmo na ni matka naléhala, aby se vydala na dráhu operní pěvkyně, a bránila jí ze všech sil v oblečení řeholního hábitu.

Od roku 1905 do roku 1911 vedla Evženie Piccová novicky, později vedla dokonce coby generální představená celou kongregaci a v tomto postavení 7. září 1927 v Parmě, kde měla kongregace své sídlo, zemřela.

Evženie se snažila co nejsvědomitěji dodržovat stanovy kongregace a nezanebávala snahy o duchovní formaci sester.

Žehnání Mariánského sloupu v Praze

Na slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 2024 byly na Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí v Praze požehnány sochy andělů za přítomnosti pražského arcibiskupa Jana Graubnera, předsedy ČBK, Dominika kardinála Duky, biskupa Vlastimila Kročila, biskupa Antonína Baslera a dalších osobností.

(Foto © Václav Kašík, Člověk a Víra) -red-

Z pozice generální představené poslala v letech 1915–1918, tj. v době I. světové války, všechny své duchovní dcery k dispozici armádě, aby sloužily nemocným a zraněným vojákům. Sama byla neoceňitelnou ošetřovatelkou, dobrým duchem nemocnic a polních lazaretů, do nichž se při své službě dostala. Obětavá, slyšící každé volání o pomoc, každé bolestivé zasténání. Nezastupitelnou se stala přítomností sestry Evženie u zlomených či nevěřících vojáků – ty první pozvedávala na duchu, ty druhé nejednou přivedla do náruče Boží. Nelze ponechat bez povšimnutí ani péči o děti těch, kteří byli poslání na frontu a nemohli se tak postarat o jejich obživu. Díky matce Evženie mohly tyto děti docházet do mateřinice sester, kde dostaly najíst a kde se jim měl kdo věnovat.

Poznávacími znameními sestry Evženie, vzoru zbožnosti, horlivosti a moudrosti, byla laskavost, vlídnost a mateřská láska, jimiž zahrnovala jak vojáky, tak sirotky či stařícké lidi, odkázané už jen na pomoc druhých. Základem byla na-

prostá oběť vlastní osobnosti. Z Eucharistie, jejíž byla velkou ctitelkou, čerpala sílu pro nelehkou činnost i lásku k bližním, která jí otvírala srdce pro jejich utrpení a bolesti.

Svá trápení snášela statečně – dlouhý čas trpěla bolestí nohy (byla jí diagnosti-

kována synovitida, což je zánět synoviální kloubní blány vylučující maz), až o ni v roce 1919 po nutné amputaci přišla.

Beatifikační proces Evženie Piccové zakončil 7. října 2001 papež Jan Pavel II., když ji v Římě zapsal do seznamu blahoslovených.

O ctnosti víry

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

a důvěřovat Hospodinu, a dokonce se zastal lidu, který tak často víru postrádal.

Ženou víry bude Panna Maria, která po přijetí andělova oznámení, které by mnozí odmítli jako příliš náročné a riskantní, odpověděla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38) A se srdcem plným víry, se srdcem plným důvěry v Boha se Maria vydává na cestu, jejíž trasu ani nebezpečí nezná.

Víra je ctnost, která utváří křesťana. Protože být křesťanem neznamená v první řadě přijmout kulturu s jejími průvodními hodnotami, ale být křesťanem znamená přijmout a opatřovat pouto, pouto s Bohem: já a Bůh; moje osoba a láskyplná Ježíšova tvář. Toto pouto z nás dělá křesťany.

Když už mluvíme o víře, napadá mě jedna epizoda z evangelia. Ježíšovi učedníci se plaví přes jezero a zastihne je bouře. Myslí si, že se jim to podaří silou jejich paží, s pomocí zkušeností, ale člun se začne plnit vodou a oni zpanikaří (srov.

Mk 4,35–41). Neuvědomují si, že mají řešení před očima: Ježíš je tam s nimi ve člunu, uprostřed bouře, ale Ježíš spí, říká evangelium. Když ho konečně probudí, vyděšení, a dokonce rozzlobení, protože je tam nechal umírat, Ježíš je pokárá: „Proč se bojíte? Copak ještě nemáte víru?“ (Mk 4,40)

Zde je tedy velký nepřítel víry: není to inteligence, není to rozum, jak bohužel někteří stále obsedantně opakují, tím velkým nepřitelem víry je však strach. Proto je víra prvním darem, který je třeba v křesťanském životě přijmout: darem, který je třeba přijmout a o který je třeba denně prosit, aby se v nás obnovoval. Zdánlivě je to malý dar, přesto je to dar zásadní. Když nás přivedli ke křtitelnici, rodiče jsou po oznámení jména, které nám vybrali, dotázáni knězem: „O co žádáte církev Boží?“ A rodiče odpovídají: „Víru, křest!“

Pro křesťanského rodiče, který si je vědom milosti, kterou dostal, je to dar,

o který má prosit i pro své dítě: víru. Díky ní rodič ví, že ani uprostřed životních zkoušek se jeho dítě neutopí ve strachu. Strach je nepřitelem. Ví také, že až přestane mít rodiče na této zemi, bude mít i nadále Boha Otce v nebi, který ho nikdy neopustí. Naše láska je tak křehká a jen Boží láska přemáhá smrt.

Samozřejmě, jak říká apoštol, víra nepatří každému (srov. 2 Sol 3,2), a dokonce i my, kteří jsme věřící, často zjišťujeme, že jí máme jen málo. Ježíš nám často může vytknout, stejně jako svým učedníkům, že jsme „lidé malé víry“. Je to však ten nejšťastnější dar, jediná ctnost, kterou můžeme závidět. Vždyť ten, kdo má víru, je obydlen silou, která není jen lidská; víra v nás totiž „spouští“ milost a otevírá mysl Božímu tajemství. Jak kdysi řekl Ježíš: „Kdybys měl víru jako hořčičné zrnko, mohl bys říci této moruši: »Vytrhni se a zasaď se v moři«, a poslechla by tě.“ (Lk 17,6) Proto mu i my, stejně jako učedníci, opakujeme: Pane, rozmnož naši víru! (srov. Lk 17,5) Je to krásná modlitba! Děkuji.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Eucharistický zázrak v Gruaru (Valvasone)

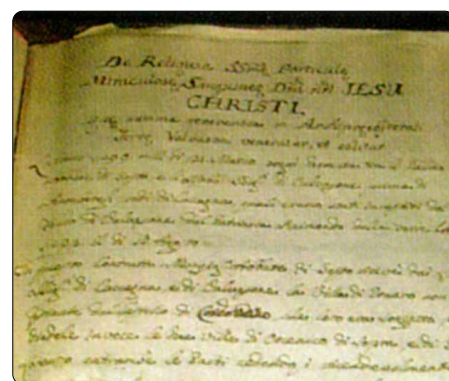
K nejvýznamnějším a nejhodnověnějším dokumentům popisujícím eucharistický zázrak, který se stal v italském Gruaru v roce 1294, patří spis místního historika Antonia Nicolettiho (1765)...

Relikvie tohoto zázraku je uložena v kostele Nejsvětějšího Těla Kristova ve Valvasone, ale zázrak se stal v Gruaru. V roce 1294 šla mladá farní hospodyně k umývacímu žlabu prádelny u Versiolského kanálu, aby vyprala oltářní plátno z kostela svatého Justa v Gruaru. Náhle si žena všimla, že mezi záhyby ubrusu nedopatřením zůstala konsekrovaná hostie, z níž vytékala krev. Vyděšena touto nevysvětlitelnou událostí, běžela okamžitě uvědomit faráře, který následně informoval biskupa v Concordii, Giacomu d'Ottonella da Cividale, jenž po ověření skutečností požádal, aby mu bylo dovoleno ponechat plátno zázraku v jeho katedrále v Concordii. Plátno si však chtěl ponechat také farář z Gruaru i rodina hrabat z Valvasone, kteří byli

Poutní místo v říčce Maira, kde žena prala oltářní plátno

patrony kostela v Gruaru a kostela ve Valvasone. Nedospělo se k žádné dohodě, a tak bylo rozhodnuto obrátit se na Svátý stolec, který nakonec povolil hrabatům ponechat si relikvii zázraku ve Valvasone pod podmínkou, že dají postavit kostel, který bude zasvěcen Nejsvětějšímu Tělu Kristovu. Stavba kostela byla dokončena v roce 1483.

Notářsky ověřená kopie reskriptu papeže Mikuláše V. z roku 1454, kterým se ustanovuje, že hrabata z Valvasone si mohou ponechat relikviář zázraku pod podmínkou, že nechají postavit kostel na počest Nejsvětějšího Těla Kristova

V kostele Nejsvětějšího Těla Kristova ve Valvasone je uchováváno krví potřísněné oltářní plátno

Detail korporálu

Nejvěrohodnějším a nejstarším dokumentem popisujícím zázrak je reskript papeže Mikuláše V. z roku 1454. Tehdy papež Mikuláš V. změnil název farního kostela, dříve kostela Panny Marie a svatého Jana Evangelisty, na kostel Nejsvětějšího Těla Kristova (28. března 1454). Dnes se zde uchovává ubrus v křišťálovém válci, který je podepřen cenným stříbrným relikviářem od zlatnického mistra Antonia Calligariho. Slavnost Posvátného ubrusu se slaví pátý čtvrtek půstu, na konci dnů adorace Nejsvětější svátosti, za účasti duchovních a farních komunit z okolí Valvasone. Během svátku Božího Těla je relikvie nesená v procesi s Nejsvětější svátostí.

Kostel svatého Justa (San Giusto) v Gruaru

Interiér kostela Nejsvětějšího Těla Kristova, Valvasone

Podle knihy Carlo Acutis: Eucharistické zázraky ve světě. Překlad Jaroslav Pouliček. TV Lux, s.r.o., Bratislava 2023. Str. 40-41 (Redakčně upraveno)

Boží milost nepřestává působit ani dnes

Jmenuje se Rafał Soroczyński, je mu 39 let a je živým důkazem toho, že Boží milost působí i dnes a že mše svatá má nesmírnou moc, z lidského hlediska nepostizitelnou.

Po dosažení dospělosti začal tento rodák z Jastrzębie-Zdroju (města na česko-polských hranicích nedaleko Karviné) uvažovat o zasvěceném životě. Jasnějších kontur nabíraly tyto myšlenky pomaleji, prakticky až někdy v roce 2011, kdy mu bylo 26 let, se rozhodl vstoupit k menším bratřím sv. Františka. A když už do řádu založeného sv. Františkem, tak nejlépe rovnou v Assisi, řekl si patrně, a odjel do tohoto centra františkánství, aby se o vstup k minoritům ucházel právě zde.

Během pobytu zde však začal Rafał pociťovat určité potíže se svým zdravím. Protože vstup do řádu bývá obvykle podmíněn dobrým zdravotním stavem, provinciál jej vyslal zpět do Polska, aby podstoupil lékařské vyšetření, jež mělo přinést odpověď stran jeho způsobilosti nosit hábit menších bratří. Odpověď přišla a znamenala nejen pro něj obrovský šok: lékaři mu diagnostikovali rakovinu žaludku v pokročilém stadiu s metastázemi na játrech a dodávali, že rozsah nádoru je spolu s jeho povahou takového rázu, že naděje na vyléčení je naprosto vyloučená a že mladý pacient může počítat nanejvýš s několika měsíci života.

Nejenže se tedy musel rozloučit s vidinou života v klášteře, ale musel se pomalu loučit s vidinou života vůbec. Veškeré lékařské procedury přicházely vniveč – ať už se to týkalo nejsilnější možné chemoterapie, nebo morfia podávaného na zmírnění bolesti. Rafałovi vypadaly vlasy, jeho úbytek na váze se zastavil až na hodnotě 42 kg, zároveň se nádor rozšířil i na plíce. Samozřejmě se celý ten čas on i jeho příbuzní obraceli na Pána, oni prosili hlavně za jeho uzdravení, on stále více za milost přijetí svého krušného údělu.

Protrápil se dalšími měsíci, až přišel březen roku 2012. Ošetřující lékaři tehdy vzdali další léčbu a doporučili Rafałovi hospic, kde by mohl důstojně a v klidu dožít, opečováván obětavým personálem. Dostal ještě drén na odvod žluči, což je zákrok prováděný na ulehčení v poslední fázi života, kdy už se nepočítá s pacientovým vyléčením.

Než měl doputovat do hospice, po byl ještě posledních pár dní doma, jak si všichni mysleli. A pak přišlo odpoledne úterý 29. března. Rafał ležel ve svém pokoji a přesně v 15.10 pocítil bez jakýchkoli předchozích náznaků zepředu a zezadu svého těla v oblasti žaludku „několik sekund trvajících hřejivý dotyk“, jak to sám později nazval.

Po jeho odeznění pocítil veliký hlad. Přišel tedy do kuchyně a požádal matku o něco k snědku. Když se jej otázala, co by si přál, odpověděl, že je mu to jedno, hlavně aby toho bylo hodně. Snad si ani zprvu neuvědomila, že několik dní nemohl přijímat téměř žádnou potravu a ani se udržet na nohou. Když potom tento jev referovali lékařům do nemocnice, uslyšeli místo sdílené radosti z náhlé změny odpověď, že takto vypadá klasický průběh reakce těla den, dva před smrtí. Pokud Rafał dožije rána, mají přijet, rozloučili se s nimi do telefonu.

Po tomto telefonátu zapálili rodiče u Rafałovy hlavy svíci a spolu s ostatními příbuznými se začali modlit modlitby za umírající. Přivolali k němu též kněze, aby mu podal viaticum. Jediný, kdo se k nim v jejich modlení nepřipojil, byl Rafał, jenž všechny okolo ujišťoval, že je uzdraven. Nedbali na to, patrně to brali jako projev plané naděje probuzené jeho náhlým hladem.

Protože přečkal noc, odvezli ho rodiče ráno do nemocnice. V ní podstoupil nejprve jedno vyšetření a poté hned druhé, které mělo korigovat výsledky, jimž nikdo z mužů v bílém nechtěl věřit. Přivolali okamžitě odborníky z vedlejšího města a všichni společně pak v zasedací místnos-

ti sdělili manželům Soroczyńským, že si to nedokážou nijak vysvětlit, ale že jejich syn je dočista zdravý a že všechny orgány ještě před pár dny nádorem zasažené jsou jako nové. Jediným pozůstatkem či důkazem Rafałovy choroby je jeho citelný úbytek na váze a ztráta vlasového porostu, ale to je tak vše. Z lékařského hlediska je to pro ně prý naprosto nevysvětlitelné, nepochopitelné.

Vysvětlení přišlo nejen pro ně ve středu 30. března, tedy den poté. Rafałovi zavolal jeho strýc, který mu oznámil, že za něj nechal včera sloužit v ruském Orenburgu u známých řeholníků mši svatou, a to v 15 hodin polského času, tj. kratičce předtím, než on doma na svém lůžku pocítil onen hřejivý dotyk v oblasti žaludku. Rafał toto neprodleně oznámil lékařům v nemocnici, následkem toho se tři z nich obrátili.

Rafał byl a je zvyklý cestovat a také byl a je zvyklý děkovat. Rozhodl se proto odletět do Orenburgu, aby poděkoval Bohu za své uzdravení přímo na místě, kde za něj byla sloužena mše svatá. Ke svému překvapení však nedorazil do okázalé baziliky či velkolepého chrámu, nýbrž do malé dřevěné kapličky, do níž se mohlo vměstnat nanejvýš deset lidí. To ho znovu srazilo na kolena. „*Je úplně jedno, kde je mše svatá sloužena, jestli ve velké katedrále, nebo v takové malé kapličce, stále je to táž mše svatá,*“ komentuje po letech toto své odhalení. „*Lidé často jezdí na slavná poutní místa, protože si myslí, že jsou něco víc, ale to se mýlí – i v jejich kostele je ten stejný Ježíš Kristus v Eucharistii.*“

Rafał se cítí Bohu zavázán za milost dalších let života, proto létá po světě a svědčí o Boží velikosti a moci. Setkává se s různými lidmi a třeba zesnulý P. Gabriel Amorth, proslulý exorcista, mu svého času řekl, že Bůh ho uchoval při životě i proto, aby o něm vydával svědectví. Rafał tak zavítal např. do Chorvatska, Ruska, Itálie, Maroka, Etiopie, Brazílie či Peru. Na téma svého zázračného uzdravení hovořil už i v České republice, např. v pražské katedrále sv. Víta, v Olomouci, v Ústí nad Labem či na Cvilině u Krnova.

Rafał Soroczyński (vlevo)

O andělu strážném

Jmenuji se Rafał, Pán Bůh působil v mém životě od narození a provází mě po celý čas. Na tomto místě děkuji mamince a tatínkovi za to, že mě k víře přivedli.

Dne 23. května 2006 jsem pobýval u svých přátel v Sanoku, neboť jeden z nich tam měl primici. Byl jsem tam už několik dní a ten poslední jsem poprosil kamaráda Petra, aby mě zavezl do obchodu – chtěl jsem se přátelům nějakým darem odvděčit za jejich pohostinnost. Nasedli jsme tedy s Petrem a jeho sestrou Jolou do auta a jeli do obchodu. Domluvili jsme se tak, že já nakoupím a Petr si zatím vyřídí nějaké své pochůzky. Seděl jsem na sedadle vzadu za řidičem. Po pár minutách Petr zastavil a já vystoupil. Vtom mě kdosi chytl za košili, zvedl asi do výše 10 cm a přitiskl k autu. Hned nato projelo místem, kde jsem ještě před chvílíkou stál, auto. Petr s Jolou to viděli a stejně jako já byli úplně v naprostém šoku.

Odedávna se věřilo v existenci andělů, kteří člověka celou dobu provází na jeho životní cestě. To Bůh vybírá pro lidi zvláštní anděly, kterým my říkáme andělé strážní. Měli bychom jejich ochranu a pomoc na svých životních cestách využívat.

„Můj svatý strážný anděli, kterého jsem dostal od Boha, provázej mě po celý můj život, uchraň mě pro věčnost a vyplňuj svůj závazek vůči mně, který ti svěřil milující Bůh. Pomoz mi vzhopit se ve chvílích lhostejnosti, posiluj mě ve chvílích slabosti, zataras mi špatnou cestu, nasměruj můj zrak na Boha a kříž a zacpi mi uši, když mě bude pokoušet zlý duch. Ochraňuj mě, když budu spát, a dovol, abych se stal tvou radostí a odměnou v nebi. Amen.“

Písmo svaté praví, že andělé člověku pomáhají dokonce i v nejtěžších záležitostech. Posláním anděla strážného je doprovodit člověka k posvěcení života a ke spáse. Jejich pomoc se projevuje zejména skrze vnuknutí a myšlenky a také skrze varování lidí před hrozcím nebezpečím. Andělé dbají o vše, co nás může přivést k Bohu, a zároveň ochraňují před pokušeními a zlem. Modleme se proto o jejich přímluvu.

Bůh nám vyjevil jména některých andělů, přičemž šlo zpravidla o ukázání specifického druhu poslání, se kterým se snoubilo to či ono jméno. Takto jsme poznali jména sv. Michaela, Rafaela a Gabriela. Význam jejich jmen se vztahuje k je-

Rafał Soroczyński (vpravo)

jich poslání, popř. k něčemu, co jim Bůh uložil za úkol vykonat. Poznání poslání a jména daného anděla závisí na Bohu. To Bůh jim udílí jméno a zná jejich bytost. Někteří světcí znali jméno svého strážného anděla, nicméně vždy zdůrazňovali, že nejdůležitější je poslušnost vůči jeho vnuknutím a vděčnost za ochranu před nebezpečími a zlem.

Andělé strážní nechrání pouze jednotlivé osoby, ale též celé skupiny, společenství a země. Příkladem takového anděla je anděl strážný Polska, jenž se zjevil v roce 1863 ve městě Przemysl, znám je rovněž anděl strážný Portugalska ze zjevení fatimským dítkám. Úkolem těchto andělů je vést národy tak, aby je chránili před válkami a neštěstími a aby pomáhali celé společnosti odhalovat Boží vůli.

Tradice udává, že zvláštním ochráncem církve svaté je sv. archanděl Michael, jenž má za úkol chránit lidi před zlem a bludnými naukami.

Papež Jan XXIII. vzpomínal, že jednoho dne ho přepadla velká obava o osudy církve. V noci se mu zdálo o strážném andělovi, který ho potěšil a dodal mu naději. S vírou v andělskou pomoc se s novými silami vrhl na plnění svých povinností.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujmát se sirotků a vdov v jejich tísni a uchovat se neposkvrněný od světa.

Evangelium - Mk 7,1-8.14-15.21-23

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celé neopláchnou, a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali:

„Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: »Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.« Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ (Ježíš) zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvrňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje.“

Vztahy světců potvrzují, že víra v přítomnost strážného anděla jim nejednou pomohla v dosažení dobrých cílů. O výjimečné roli strážného anděla psala svatá sestra Faustyna, jež se svým andělem navštívila očištěc. Po vidění napsala: „*Můj strážný anděl se ode mne ani na okamžik nevdálil.*“

Budování vztahu se svým strážným andělem je pro křesťana důležité. Bude-li náležitě odpovídat na jeho vnuknutí a s vírou ho budeme vzývat, můžeme si být jisti, že nám pomůže.

Milosrdný Otče, u Tebe není nic nemožné...

„Milosrdný Otče, u Tebe není nic nemožné. Pro Tebe není pozdě. Ty nebereš v potaz, jak se sami vidíme, neboť v nás vidíš svůj obraz. Ty chceš, abychom se i my takto viděli. Proto bez ohledu na to, zda na sebe pohlížíme jako na nehodné Tebe, jako na ty, jimž se nedostává milosti víry, jako na Tebou opuštěné, jako na ty, kdo jsou přesvědčení, že neexistuješ, nebo jakýmkoli jiným způsobem, Ty nám chceš dát své nejsvětější dary. Ty nám chceš dát pokoj přesahující veškeré poznání. Radost, která nepomijí. Útěchu, v níž můžeme být takovými, jaké jsi nás stvořil. Bez námahy, bez úsilí, bez neustálé honby za tím, co se zdá být nedostupné.

Milosrdný Otče, Ty dokážeš podivuhodným způsobem, jenž je znám pouze Tobě, promluvit ke každému srdci. Ke každému, když přijde jeho čas, doráží myšlenka na to, kde je konec jeho pozemské pouti. Kde na něj čeká splnění všech modliteb. Kde najde útěchu. Poněvadž Ty nikoho neodepisuješ. Na každého trpělivě čekáš. S láskou, která přetváří svět.

Proto, můj milovaný Otče, nechci, abys na mne čekal třeba jen o vteřinu déle. Teď v této chvíli Ti dávám sebe celého. Tobě svěřuji svůj život. Poněvadž pouze Ty se počítáš. Naplň mě celého sebou. Aby už nebyli dva, ale odted' už jen jeden. Ten, který je.“

* * *

V červenci roku 2016 jsem se aktivně účastnil Světových dní mládeže v Krakově, a to jako novinář vyslaný katolickou redakcí a jako člověk, který byl uzdraven a zakusil milost Boží. Byl jsem neustále v jednom kole, musel jsem skloubit dvě svá zaměstnání a k tomu i svůj podíl

na organizaci krakovských SDM. Jednoho dne jsem se vrátil z Osvětlemi od salesiánů, s nimiž jsem se během SDM stýkal, šel jsem do práce a poprosil šéfa, jestli bych se mohl pro dnešek vyspat na lehátku v archivu, protože mi je nějak slabo. Šéf proti tomu neměl námitek, tak jsem si rozložil kovové lehátko a ulehl jsem. Neležel jsem dlouho, poněvadž lehátko se najednou složilo a já zády dopadl na kovovou konstrukci. Vrátil jsem se do kanceláře a ukázal kolegům svá záda, přičemž jsem jim vyprávěl, co se mi přihodilo. Šéf mi řekl, ať s tím jdu okamžitě k lékaři, já se však necítil natolik špatně, abych dal na jeho radu. Za týden se mi v moči objevila krev. Celý polekaný jsem zavolał tetě lékařce a pověděl jsem jí, co se stalo. Teta mi poradila, abych zajel na pohotovost a tam jim o tom řekl, ale abych vynechal, že se to stalo už před týdnem. Můj známý kněz mě odvezl do Nemocnice Wojewódzkiego č. 2 ve městě Jastrzębie-Zdroj, kde jsem na příjmu přijímajícímu lékaři popsal příhodu s lehátkem. Obrať mě poslal na rentgen páteře a hrudníku. Za několik desítek minut mě sestra zavedla k lékaři. Ten jí přede mnou na-

řídil, ať přivede toho pacienta se zlomenou páteří, na což mu odpověděla, že to jsem já. Ihned zavolał mé tetě, aby přišla do jeho ordinace, načež jí šokován sdělil, že mám zlomenou páteř, že mě musí dát celého do sádry. Já na to, že to nepripadá v úvahu, protože se cítím dobře. Dostal jsem tedy propouštěcí list. Dva týdny nato jsem jel na túru do Rakouských Alp a posléze na ledovec. Během pobytu v Rakousku jsem se setkal se skupinou Slováků, abych jim povyprávěl historii svého uzdravení. Když jsem skončil, zeptali se mě, jak se v dané chvíli cítím, na což jsem odpověděl, že za minutku se vrátím s lékařskou dokumentací. Ukázal jsem jí i polskému knězi, aby se s ní obeznámil. P. Stefan z Kongregace Misionářů Nejsvětějšího Srdce Ježíšova přečetl přítomným mé lékařské záznamy, načež jim oznámil, že sice mám zlomenou páteř, nicméně že normálně chodím. Další týden jsem jel na pouť do Itálie. Po dvou týdnech intenzivního putování jsem šel na lékařskou kontrolu. Vyšetřující ortoped prohlásil, že jsem se uzdravil, poněvadž páteř pozvolna srůstá. Na konci roku srostla úplně.

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na

NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN

konané v pátek 25. října 2024 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.

Úmysly procesí:

- Za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii;
- za ochranu rodiny a manželství jako svazku muže a ženy;
- za odčinění hříchu potratu a návrat lidstva k Božím příkázáním;
- za svatost kněží a zachování pravé katolické víry;
- za pokoj a mír v lidských srdcích a na celém světě.

ORGANIZACE POUTĚ: 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler) • po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Pro ty, co budou chtít vzdát úctu svátostnému Ježíši – nezapomeňte si vzít podložky pod kolena! Po svatém přijímání se opět pomodlíme modlitbu Svatého otce Benedikta XVI. k Pražskému Jezulátku – vezměte si z domova obrázky Jezulátka s modlitbou.

Autobus pro poutníky **zastavuje na těchto místech:** KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod.

- KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod. Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon: 606 484 928.

Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

Talitha Kum ke Dni boje proti obchodu s lidmi: společně chraňme ty nejzranitelnější

Sestra Abby Avelino, dominikánská sestra z kongregace Maryknoll a mezinárodní koordinátorka organizace Talitha Kum, mezinárodní sítě zasvěceného života pracující v boji proti obchodování s lidmi, vyzývá: Je zapotřebí naléhavě jednat na ochranu nejzranitelnějších skupin obyvatelstva.

„Talitha Kum se vždy 30. července připojuje ke každoroční kampani OSN k Mezinárodnímu dni boje proti obchodování s lidmi. Letošním tématem je »V boji proti obchodování s lidmi nenechat žádné dítě pozadu«. Děti jsou tedy ve středu zájmu a vyzývají každého z nás, abychom je chránili a zabránili tomu, aby se staly obětí obchodování s lidmi. Vzhledem ke kulturním, sociálním a ekonomickým nerovnostem jsou totiž děti a ženy vůči tomuto jevu obzvláště zranitelné, stejně jako vůči vykořisťování.

Chtěla bych vám vyprávět o Karimovi, kterému je 11 let, žije v Libanonu a pracuje u jednoho tesaře ve velmi náročných podmínkách, používá těžké a nebezpečné nástroje. Těžce pracuje, aby si vydělal ekvivalent 0,55 dolaru týdně. Často je bit a hodiny zavírán na záchodě. Zaměstnavatel ho prakticky denně psychicky i fyzicky týrá. Karimův příběh však není ojedinělý. O těchto smutných skutečnostech často slyšíme v mnoha částech světa, zejmé-

na mezi lidmi žijícími v extrémní chudobě. Karimovo utrpení tak odráží utrpení milionů dětí. Podle poslední zprávy Mezinárodní organizace práce (ILO) je 152 milionů dětí ve věku od 5 do 17 let obětí dětské práce. Podle zprávy Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) o obchodování s lidmi je navíc každou třetí obětí obchodování s lidmi na světě právě dítě. Různé podoby této specifické formy násilí zahrnují vykořisťování v rámci nucených prací, předčasných a nucených sňatků, kriminality, žebrání, obchodování za účelem nelegálních adopcí, zneužívání a sexuálního vykořisťování, a to i on-line.

Válka na Ukrajině a na Blízkém východě, stejně jako další probíhající konflikty, vedou ke zvýšenému riziku zneužívání na různých úrovních. Zvláště ohroženy jsou děti bez doprovodu nebo odloučené od svých rodin, včetně dětí evakuovaných z dětských domovů.

Dalším trendem je podle zprávy *Global Slavery Index 2023* »obchodování se sirotky«, které je popisováno jako nábor dětí v zařízeních ústavní péče za účelem zisku a vykořisťování.

Obchodníci s dětmi rovněž využívají technologie a internet k inzerování a prodeji dětí za účelem sexuálního vykořisťování na internetu a k šíření materiálů o sexuální zneužívání dětí.

V této souvislosti vznikají nové výzvy v oblasti prevence a boje proti obchodování s lidmi a je zapotřebí strategické spolupráce, zejména s pořádkovými silami, které mají odborné znalosti v oblasti boje proti obchodování s lidmi prostřednictvím technologií a monitorování on-line platforem. Je třeba přijmout naléhavá opatření na ochranu nejzranitelnějších skupin, zejména dětí, před vykořisťováním a na podporu dětských obětí obchodování s lidmi.

Papež František nás vybízí, abychom otevřeli oči a uši: »Zásadní je mít schopnost naslouchat těm, kteří trpí. Mám na mysli oběti konfliktů, válek, ty, kteří jsou postiženi důsledky klimatických změn, zástupy nucených migrantů, ty, kteří jsou vystaveni sexuálnímu nebo pracovnímu vykořisťování, zejména ženy a dívky. Naslouchejme jejich volání o pomoc, nechme se vybízet jejich příběhy,« řekl letos v únoru u příležitosti posledního Světového dne modliteb a reflexe proti obchodování s lidmi.

My v sítích Talitha Kum, řeholnice a mladí vyslanci po celém světě, pořádáme akce a kampaně na zvýšení povědomí a prevenci obchodování s lidmi s využitím různých forem: prezenčně, on-line (před několika měsíci jsme také spustili aplikaci *Walking in Dignity*), v televizi a rozhlasu, s pouličními kampaněmi, v sociálních médiích, s výzvou všem, aby se připojili k mobilizacím *#EndingHumanTrafficking* a *#LeaveNoChildBehind*.

Talitha Kum je mezinárodní síť řeholníků a laiků, kteří se angažují v boji proti obchodování s lidmi. Pracujeme na mnoha různých místech po celém světě, abychom tomuto fenoménu zabránili. Cílem našeho přístupu je vzdělávat zranitelné mladé lidi a zvyšovat povědomí o obchodování s lidmi, zejména se zaměřením na ženy a dívky, migranty a uprchlíky a osoby ohrožené obchodováním s lidmi a vykořisťováním. V roce 2023 se do preventivních akcí zapojilo 623 700 lidí.

Vzhledem k tomu, že pozorujeme znepokojivé trendy a vývoj obchodování s lidmi, snažíme se mobilizovat pozornost širokého spektra zúčastněných stran. Po celý

Sestra Abby Avelino, mezinárodní koordinátorka organizace Talitha Kum

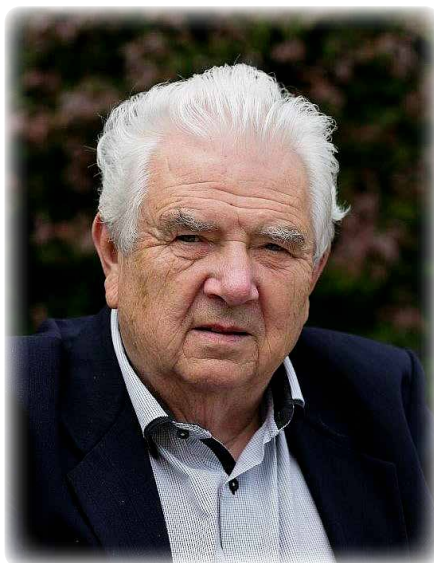
Zemřel hudební skladatel Zdeněk Pololáník

V nedožitých 89 letech zemřel dne 12. srpna 2024 hudební skladatel Zdeněk Pololáník, který žil a tvořil v Ostrovačicích u Brna, na JAMU založil oddělení duchovní hudby. Se zesnulým se rozloučili rodina, přátelé a farníci v sobotu 17. srpna v 10.30 hodin v kostele v Ostrovačicích. Široká hudební veřejnost na něj vzpomene při zádušní pontifikální mši svaté v brněnské katedrále v sobotu 21. září v 11 hodin.

Hudební skladatel a varhaník Zdeněk Pololáník absolvoval brněnskou konzervatoř ve varhanní třídě Josefa Černockého (1952–1957), skladbu studoval zprvu soukromě u Františka Suchého, poté na JAMU u Viléma Petrželky a Theodora Schaefera (1957–1961). Již během studia zaujal zcela mimořádným skladatelským talentem, spojujícím bohatou, velkorysou a osobitou hudební invenci s neobyčejně vyspělou a zralou kompoziční technikou i oslnivou instrumentací. V 60. letech 20. století byl členem avantgardní brněnské skladatelské „Skupiny A“, vytvořil jednu z prvních elektronických skladeb v tehdejší Československu, ale přitom se nenechal omezovat žádnými konvencemi. Již v poměrně mladém věku se dočkal provedení svých skladeb v mnoha zemích světa (v celé Evropě včetně Velké Británie a SSSR, v USA, Kanadě, Japonsku, Austrálii, Jihoafrické republice, na Novém Zélandě aj.), rozhlasových a gramofonových nahrávek i tištěných vydání svých děl u domácích i zahraničních vydavatelů. Ve výčtu interpretů Pololáníkových skladeb figuruje celá plejáda jmen vynikajících dirigentů a sólistů.

Skladatelská tvorba Zdeňka Pololáníka má tři výrazné oblasti: Předně je to

hudba koncertní a hudebně dramatická, druhá hudba duchovní a konečně hudba k filmům, činohrám, pro rozhlas a televizi. Autonomní Pololáníkova tvorba zahrnuje na 300 opusů. Některé skladby jsou psány na biblické texty, mnohé jsou svou formou určeny pro bohoslužby. Poněkud odlišná, především svým určením, je hudba třetí oblasti: okolo 400 hudebních kompozic pro film, televizi, scénická díla a k rozhlasovým hrám – výsledek spolupráce s 50 režiséry a choreografy. Pololáník se v této oblasti angažoval z existenčních důvodů, neboť byl po celý život ve svobodném povolání.

Skladatel Pavel Smutný napsal 6. 4. 1997 v dopise Bohumilu Smejkalovi o svém učiteli Zdeňku Pololáníkovi: „Ačkoliv byl od nástupu normalizace až do r. 1989 v oficiální nemilosti, neohroženě hájil svou samostatnou a mravně pevnou pozici a nebál se ani v těch nejhorších letech psát duchovní díla a vykonávat funkci varhaníka a sbormistra v kos-

tele v Ostrovačicích. Nikdy s režimem nekolaboroval a svou pevnou, křesťanskou vírou podloženou mravní autoritou byl i v těchto nelehkých dobách oporou pro mnohé kolegy a známé. Jeho pevný, nezištný charakter a nepodbízivost ho před listopadem 1989 ani po něm nutily k honbě za kariérou, slávou a materiálními výhodami...“

Zdeněk Pololáník žil se svou manželkou Jarmilou a dětmi v Ostrovačicích u Brna, kde působil jako ředitel kůru a varhaník. V letech 1990–1994 byl též varhaníkem brněnské katedrály sv. Petra a Pavla. Pedagogickou práci Zdeňka Pololáníka představovaly od jeho studentských let soukromé lekce a konzultace. V konkurzním řízení na místo odborného asistenta katedry skladby a dirigování HF JAMU v roce 1990 nebyl vybrán, nicméně na výzvu rektorky JAMU Aleny Veselé v letech 1990–1995 učil na JAMU obory duchovní hudba, scénická a filmová hudba a založil tam první Kabinet duchovní hudby v ČSFR. Habilitace na docenta kompozice mu nebyla umožněna pro údajný nedostatek pedagogické praxe.

Za svou uměleckou práci byl Zdeněk Pololáník odměněn několika cenami v soutěžích liturgické hudby, udělením čestného občanství městyse Ostrovačice (1998), Řádem sv. Cyrila a Metoděje České biskupské konference (2001) a Cenou Jihomoravského kraje (2005). V České Třebové se od roku 2005 koná každoročně Mezinárodní varhanní festival Zdeňka Pololáníka, další festival „Hudební jaro Zdeňka Pololáníka“ se koná každoročně v Tišnově (od roku 2009).

Dej mu Pán Bůh věčnou slávu!

Podle www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

tento měsíc jsme například na našich kanálech sdíleli některá svědectví těch, kteří se letos v květnu zúčastnili druhého valného shromáždění sdružení Talitha Kum, jehož 15. výročí letos slavíme. »Soucit v akci pro transformaci«: to bylo téma naší valné hromady, na níž jsme potvrdili náš závazek ke třem prioritám pro příštích pět let: řešení systémových změn na všech úrovních, prohloubení holistického přístupu zaměřeného na přeživší a rozšíření spolupráce a vytváření sítí. Výzvou k ak-

ci se Talitha Kum zasazuje o změnu převládajícího paradigmatu směrem k právním, sociálním a ekonomickým spravedlnosti pro oběti obchodování s lidmi, pro osoby, které přežily, a pro osoby ohrožené tím, že padnou do osidel obchodníků s lidmi a vykořisťovatelů. Mnoho obětí a přeživších připomíná, že je třeba zavést pravidla a předpisy, které podporují prosperitu mužů a žen jako osobností a členů jejich komunit. Především však podporovat kulturu důstojnosti a ekonomiku péče.

Sníme o světě bez obchodování s lidmi. Je to výzva, do které se musí zapojit celá společnost, vládní a církevní představitelé na všech úrovních i každý z nás. Musíme chránit ty nejzranitelnější, zejména děti, před vykořisťováním a podporovat dětské oběti obchodování s lidmi. Všichni jsme povoláni být vyslanci naděje. Naše společné činy mají sílu proměnit životy soucitěm a vytvořit svět bez obchodování s lidmi.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
30. 7. 2024 (Redakčně upraveno)

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (2)

Starostlivý syn

Tu Bůh dopustil na rodinu kříž. Matka Alžběta těžce onemocněla, a tak se začali obávat o její život. Co znamená v rodině, když matka onemocní, pochopí každý, kdo to zažil. A když nemoc trvá déle, než jak velká je lidská trpělivost, je to těžké nejen pro rodinu, ale i pro nemocnou. Starostlivost a láska, které na počátku nemoci prokazují muž i děti, pomalu slábnou a vytrácí se. Nemocná to vidí, cítí a bolí ji to. Alžběta takový pocit nezažila, alespoň ne od svého syna „andělíčka“. Jan s obdivuhodnou trpělivostí trávil čas u matčiny postele a bedlivě střežil každý její pohyb, aby mohl splnit každou její prosbu.

Když Jan jednou nebyl u její postele, Alžbětina bolest se zvětšila a do její duše vstoupil obrovský smutek. „Kde je můj andělíček?“ křičela jako bez rozumu. Sotva však Jan přiběhl, bolesti se zmenšovaly, duševní smutek a nepokoj se vytratily a nemocná matka se klidně odevdala do Boží vůle. Jan od ní už tedy neodcházel.

Předzvěst povolání

Budoucí světec se však nespokojil jen s obsluhou a hlídáním nemocné. Už tehdy se cvičil v tom, co mělo být později jeho povoláním. Jeho největší radostí bylo starat se o spásu nesmrtelných duší, tedy pomáhat v tom, co je nejkrásnější, nejvyšší, Bohu nejmilejší a lidem nejužitečnější.

S dětskou upřímností a prostotou rozveseloval a těšil matku, posiloval ji v trpělivosti a odevzdanosti do Boží vůle. Každý den jí vyprávěl, co se dočetl v knihách, i to, co slyšel ve škole o svatých a Pánu Ježíši.

Zveme všechny, kteří **SE SETKALI S JAKÝMKOLI ZPŮSOBEM ZNEUŽÍVÁNÍ** v církvi, v rodině, na pracovišti či kdekoli jinde, **NA MŠI SVATOU v pátek 13. září 2024 v 18 hodin**, v předvečer svátků Povýšení svatého Kříže a Panny Marie bolestné, **do baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi**. Hlavní celebrant: biskup Mons. Zdeněk Wasserbauer. Po mši svaté bude možnost hodinové adorace.

„Ani nejlepší kazatel by nehovořil lépe a dokonaleji a nepovzbudil k trpělivosti a oddanosti jako sedmiletý Jan u postele své matky,“ řekl jeden ze svědků.

Jan tu ukázal, co se naučil, a rodiče určitě nelitovali, že ho dali do školy. Vždyť jejich obětí byla stonásobně odměněna.

IOANNES BERCHMANS Felix Dei Romae natus in Sacerdotio IESU ita vixit, ut alijs non minus: Deique non parvulis, propinquioribus se immolantibus illis Gregorianum quomodo per S. Basilium licet synagoga scripta fuerant, sub matrem, Crucifixum, Bisturium et Regulas ante complens, peccantibus, ita tria mibi carissima cum his libenter servet. Obijt Romae anno MDCXXI.

EXCELSA TRISCHIE PUBLIUS DEI GRATIA COMITIS ABBATISQUE PONTIFICIS SACRORUM SACRORUM ZEVENENSIS ET INTERVALLIENSIS EPISCOPUS

Matka Alžběta se nakonec po dlouhé době uzdravila. Připisovala to vroucí modlitbě a pozornému opatrování svého synka. Jan byl skutečně potěchou i radostí rodičů, ale i příkladem pro všechny, kteří se s ním setkávali.

Touha

Ve škole se Jan učil velmi dobře. Rychle pochopení učiva, bystré uvažování,

dobrá paměť a cit pro všechno dobré a vznešené byly dobrým ukazatelem, že má pokračovat v dalším studiu. Rodiče se shodli, že nejlepší pro něj bude latinská vyšší škola.

Tehdy žil v Diestu kanovník Petr Emerich, který se na sklonku života věnoval výchově mládeže. Shromáždil kolem sebe nejlepší chlapce, ubytoval je na faře a vyučoval je spolu s knězem Wauterem van Stiphoutem.

Když Jana Berchmanse prohlásil Svatý otec za blahoslaveného, bylo o něm podáno svědectví z oněch školních let: „Jan měl deset roků, když se stal mým žákem. Jeho houževnatost byla příkladná, vytrvalost nepřemožitelná a v krátkém čase předběhl i nejlepší žáky. Oškřivost ke každé, i té nejmenší nedokonalosti se stala jeho druhou přirozeností a hřích, kterému podlehnout nebyl mladík, nepoznal.“

Dříve však, než byla vyslovena předcházející slova, řekl Janův učitel jeho rodičům: „Váš syn je můj nejlepší žák. Musím ho pochválit přede všemi žáky za dobré chování a píli. Je to zázračný chlapec! Všechny jeho vlastnosti jsou výborné a chvályhodné. Můžete se radovat, že máte takového dobrého syna. Budete z něj mít velkou radost a pro školu to bude velká čest.“

Chlapci bydlící na faře chodili oblečení v kněžském rouchu a měli i tonzuru. Jan je často vídal v kostele i ve škole. Rozvinula se v něm touha dostat se mezi ně nejen kvůli oblečení, ale i kvůli náboženským pravdám, jimž se učili. Jenže jeho rodiče byli tak chudí!

Profesor Wauter van Stiphout jednoho dne pochválil Jana jeho otci: „Nejen, že se dobře učí, ale i odpovědi měl nejlepší. Bylo by škoda nedat ho na další studium.“ Potěšený otec se zeptal Jana, co by si přál dostat za svou píli a dobré chování.

„Tati,“ odpověděl Jan, „víš, že mi nemůžeš udělat větší radost, než když mi dovolíš bydlet v konviktu u otce Petra Emericha a nosit kněžské roucho.“

Otci bylo jasné, že to bude stát dost peněz, ale souhlasil. „Jan půjde do konviktu k Naší milé Paní. Pán Bůh nám pomůže,“ řekl manželce Alžbětě, sotva přebročil práh domu. Potom už nic nebránilo, aby Jan mohl vstoupit do konviktu. Otec Emmerich se pilného a dobrého chlapce velmi rád ujal.

3. V ústavu

Pěkné dny

Jan se stal žákem v konviktu, kde se cítil lépe než u rodičů. Zřejmě proto, že v sousedství ústavu byl kostel, kde se nacházel drahý Spasitel, vyučoval ho vzorný kněz, který se stal i jeho duchovním vůdcem, a byl obklopen příkladnými chlapci, kteří se stali jeho přáteli.

V ústavu se stal ještě horlivějším v učení i v duchovní oblasti. V jednotlivých předmětech byl velmi rychle napřed, takže zanedlouho předstihl všechny své spolužáky. Stal se nejen premiantem školy, ale i oblíbencem učitelů i spolužáků.

V konviktu otce Emmericha bylo zvykem, že chovanci často hráli divadlo. Tímto způsobem se učili veřejně vystupovat a řečnit. Jan dostal hned při první příležitosti nejtěžší roli – měl hrát proroka Daniela. Role se zhostil tak bravurně, že obecenstvo bylo očarováno. Dokonce samotný otec Emmerich poznamenal, že v Janovi na jevišti jako by viděl samotného Daniela.

Hlavní role byly od té doby rezervovány pro Jana. Ale ani sláva, ani pýcha mu nestoupala do hlavy. Zůstal skromný a tichý, nikdy se nevyvyšoval nad druhé, ani si o sobě nemyslel, že je schopnější než jsou ostatní.

Modlitba a práce

Pro jeho skromnost si ho všichni oblíbili, ale ještě více obdivovali jeho zbožnost. Kdo ho viděl modlit se, byl naplněn radostí. Jan měl srdce tak čisté, že – jak se vyjádřil jeho učitel – neznal hříchy proti čistotě ani podle názvů. Velkým obloukem se vyhýbal lehkomyšlným chlapcům a jeho nevinnost tak zůstala neporušená. I z toho se dá vysvětlit jeho veselost a prostota ve společnosti představených a přátel.

Měl velkou lásku k bližním, každému a všude, kde jen mohl, pomáhal. V ústavu bylo ve zvyku při obědě předčítat. Jan se často tohoto čtení ujímal místo spolužá-

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ 2024

Úmysl papeže: *Za trpící Zemi*

Modleme se, aby každý z nás věnoval pozornost bolestnému volání Země a oběti přírodních katastrof a klimatických změn a abychom se osobně nasažovali v péči o svět, který obýváme.

Národní úmysl: *Za novomanžele*

Modleme se, aby ti, kdo vstupují do manželství, vytrvali v lásce, věrnosti a vzájemné velkorysosti.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

ků. Jindy zase vzal na sebe obsluhování, aby si ostatní mohli odpočinout.

Miloval modlitbu a učení. Někdy se zřekl odpočinku, aby se více věnoval modlitbě. Váže se k tomu zvláštní příhoda.

Jednoho dne si chlapci hráli na dvoře. „Kde je Berchmans?“ začal se po něm shánět spolužák. Všichni se rozhlíželi, ale Jana nikde neviděli. Někteří zaběhli do kostela, jiní do pokoje, ale nikde ho nenašli. Potom kterýsi otevřel velkou starou skříň na chodbě a v ní objevili skrčeného Jana s knihou v ruce. Když ho našli, začervenal se a mlčel. Na otázku, proč se schoval, odpověděl: „Mojí nejmilejší zábavou je modlit se anebo číst náboženské knihy.“ Představený se touto odpovědí spokojil, ale ani tak mu nedovolil, aby se místo oddechu modlil či se věnoval jiným duchovním činnostem.

K této Janově zbožnosti ještě vzpomeneme další příhodu: V ústavu bylo zvykem, že chovanci šli večer před spánkem k otci

Emmerichovi, aby jim požehnal, a potom ulehli do postelí. Jan Berchmans však ještě dlouho poté klečel u postele a modlil se k Panně Marii. Jednou nad ránem ho našli ležet oblečeného. „Co to znamená?“ zeptal se ten, který měl na starosti buzení chlapců. „Taktó jsem usnul, a když jsem se vzbudil, nechtěl jsem se už převlékat, abych nevzbudil ostatní,“ odpověděl Jan.

Poslouchat Boží slovo bylo pro Jana skutečným požítkem. Během kázání byl velmi pozorný a při obědě se tak zabral do čtení, že na jídlo téměř zapomněl. Chlapci tehdy vtipně poznamenal: „Berchmans cestuje.“

(Pokračování příště)

*Podle knihy Koloman Grieger S. J.:
Svätý Ján Berchmans S. J. Vzor mládeže.
Vydal Posol Božského Srdce Ježíšovoho.
Trnava, 1929
Upravila Silvia Koscelanská-Hajdučeková
Překlad -jk- (Redakčně upraveno)*

Pondělí 2. 9. 2024

6:05 Cesta k andělům: Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. část **6:40** V pohorách po horách: Siná – Nízké Tatry **6:50** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **7:50** Strání – obec pod Javorinú **8:10** Dobro očima zalitým povzdechnutím – DOZP Slatinice **8:23** Víc než chrám: Jednota různého **9:00** Živě s Noe: Z Cyrilometodějského gymnázia, základní a mateřské školy v Prostějově [L] **9:15** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **10:40** Smírcí kříž **11:05** Expedice Mingitau **11:30** Živě s Noe: Z Cyrilometodějského gymnázia, základní a mateřské školy v Prostějově [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kostela Povýšení sv. Kříže v Prostějově [P] **12:50** V pohorách po horách: Osoblažsko **13:00** Fotografka lidských duší **13:18** Vzdálené blízká Indie **14:00** Salesiánské dílo v Rumunku a v Moldavské republice **14:30** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh 66 km: Dalešická přehrada [P] **14:45** Můj chrám: Jana Svobodová, zpěvačka a výtvarnice v kostele sv. Jakuba, Hostivice **15:05** Noční univerzita: Prof. Ing. Pavel Dostál, CSc. – Pivo je dar Boží **16:00** Outdoor Films se Zdeňkem Gaťkem a Jiřím Kráčalíkem: Nanga Parbat – trekking **17:35** Poutníci času: S Alenou a Josefem Kólblovými **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Mojžíš **18:15** Marien na Mohelnickém dostavníku **18:40** Klenot v lese [P] **19:03** ARTBITR – Kulturní magazín: Šansonová dvojice Alena Antalová a Alex Anders **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **19:45** Přejeme si... **20:05** Bohém s Bohem: Pavel Helan [P] **21:10** Jano Köehler **22:25** U tří Terezíí **0:00** Dokořán: S Jiřím Kolbabou **0:50** Tiché hrozby – Blízký vesmír **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 9. 2024

6:05 Biblická studna: S Kateřinou Bauer **7:05** Stíny nad Libavou **7:45** Cvrlikání: Tykráso **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Duchovní krajina Novohradských hor: Pohorská ves **9:40** Cesta k pěstounství: Doprovázení pěstounských rodin **9:45** Duchovní malby: Blahoslavená Panna Maria **10:10** Guyanská Diana **10:35** Noční univerzita: P. Bogdan Stepjen – Boží radost v nás **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cenakolo: Svědectví o Láse, milosrdenství a přátelství **13:30** Toulky Ghanou **14:00** Příběhy psané životem: Poznávám, a přesto věřím **14:30** Poletuchy: Na skok na Tábor **15:15** Střípky z ostravské archeologie: Příběh jedné kamen **15:25** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **16:00** Muzikanti, hrajte: Mistříňanka **16:20** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Příběh Měsíce **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Vysvobození z Egypta **18:10** Cirkus Noeland (19. díl): Roberto, Kekulín a podivný dárek **18:35** Bratr oheň: Stigmata z Verny **19:05** Pošta pro Holuba: Žena v církvi **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Biblické Jordánsko: Skryté poklady z dávné minulosti [P] **22:10** Dobrodružství před kamerou **23:05** Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **23:45** Václav Drbola – Mučednická smrt a proces blahověření **0:00** Naše peníze, jejich osud **0:55** Zakarpatská Ukrajina **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 9. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jitka Chalánková – lékařka a politička **7:00** Píseň jako most: Rožnovské slavnosti 2023 **8:40** Recept na roztroušenou sklerózu: Nerezignovat! **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Na půli cesty **9:40** V pohorách po horách: Godula **9:50** Indonésie: Otec Štěl **10:30** Přilet a oficiální přivítání na mezinárodním letišti v Jakartě: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **10:50** Uvítací ceremoniál před prezidentským palácem v Jakartě: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **11:10** Setkání

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

s představiteli společenského života a diplomatickým sborem: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **11:30** Setkání s duchovními a zasvěcenými osobami v katedrále Nanebevzetí Panny Marie v Jakartě: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **12:25** Setkání s mládeží Scholas Occurrentes: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **13:15** Přejeme si... [P] **13:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **14:25** Cvrlikání: Štěpán Rak **15:35** Na startu: S Alžbětou Majerovou o Taizé **16:00** Za tajemným krokodylem do Konga **16:50** Bohém s Bohem: Pavel Helan **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Izraelité na poušti **18:15** Strýček Emu: Po prázdninách do školy **18:30** Střípky z ostravské archeologie: Hradisko a hrad Landek **18:45** V pohorách po horách: Zkamenělý zámek – Žďárské vrchy **19:00** Adorace [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Svobodní [P] **21:25** Moudrost mnichů: Svoboda **21:40** Můj chrám: Josef Bazala, senátor, v kostele Svätého Ducha, Staré Město **22:05** Noční univerzita: Otevřely se jim oči – PhLic. Kateřina Lachmanová **23:05** Klapka: S Nadiou Kandovou **0:15** Když bolí duše: Závislost na pornografii **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 9. 2024

6:05 Biblická studna: S Danielem Rausem **7:10** Klenot v lese **7:35** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Náš Valášek z Horní Lidče **9:26** Grotosky Bustera Keatona: Frigo staví dům **9:51** V pohorách po horách: Český kras – Jelínkův most **10:01** Krok do neznáma **10:20** Indonésie: Povolání žit spolu **11:00** Mezináboženské setkání v mešitě Istiqlal v Jakartě: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **11:40** Setkání s klienty charitativních organizací: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **12:00** Mše svatá na stadionu Glora Bung Karno v Jakartě: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **13:35** Přejeme si... [P] **14:00** Filipíny – Tajfun Haiyan **14:40** Tam, kde začínají kořeny **15:00** Příběhy psané životem: Bohem nezapomenutí děti **15:30** Podivné vítězství **15:40** Séguové – děti z ulic Lubumbashi **16:20** Děkuji, bylo to krásné: Koncert Filharmonie Hradec Králové **17:30** V pohorách po horách: Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **17:40** Komunitní kaple bratru vincentínů: Bratislava **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Dobytí Jericha **18:15** Ovečky: 23. neděle v mezidobí **18:40** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:05** Skleněná múza **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Hradišťanem **21:35** Otevřené chrámy [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Večer chval (101. díl): SWG **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 9. 2024

6:05 Cesta k andělům: Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **7:00** Tiché hrozby – Krajina v pohybu **7:30** Střípky z ostravské archeologie: Dívka jménem Mariana **7:40** Kmochův Kolín 2019: Velký Dolní Chvatliny – Kolín **8:20** Středoafričská republika – Vzpouza duchů lesů a vod **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Otevřené chrámy **9:30** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **9:50** Padající andělé **10:20** Bohém s Bohem: Pavel Helan **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L]

12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Daruj písničku **14:00** Outdoor Films: S Richardem Štěpánkem **15:35** Můj chrám: Ing. arch. Jan Soukup, katedrála Plzeň **16:00** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 **16:30** Svobodní **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Samson **18:15** Hrací strojek **18:25** Grotosky Harolda Lloyda: Náměsíčná nevěsta **18:55** Naši – osobnosti lidové kultury – Naděžda Urbášková **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Září 2024 [L] **21:25** Setkání: Jiří Navrátil – Štramberk **21:35** Poletuchy: Na skok okolo Hradišťa **22:20** Dobrodružství před kamerou **23:10** Kaplani naděje: Dagmar Slížová **23:20** Ilaria Graziano & Francesco Forni na Folkových prázdninách **0:00** Když bolí tělo: Chronická onemocnění v neurologii **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 9. 2024

6:05 Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **6:45** Sedmihlásky: Vínečko bílé **6:50** Ovečky: 23. neděle v mezidobí **7:10** Bratr oheň: Stigmata z Verny **7:35** Strýček Emu: Po prázdninách do školy **8:00** Přilet a uvítací ceremoniál na mezinárodním letišti v Port Moresby: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **8:30** Setkání s představiteli společenského života a diplomatickým sborem v Port Moresby: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **9:00** Návštěva dětí ze Street ministry a Callan services: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **9:40** Setkání s duchovními a zasvěcenými osobami Papuy Nové Guineje a Šalomounových ostrovů: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **10:30** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **11:00** Setkání: Jiří Navrátil – Štramberk **11:15** Poutníci času: S Alenou a Josefem Kólblovými **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Pod lampou **14:40** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **16:10** Výroční občeje na valašsku: Rožnovské slavnosti 2023 **17:30** Setkání: Aleš Dufek **17:50** Biblické Jordánsko: Skryté poklady z dávné minulosti **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen III. (2. díl): Dva po dvou [P] **21:10** Dokořán: S Radkinem Honzákem **22:00** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Zajačkem: Jádra galaxií [P] **22:40** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **0:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **0:30** Západní Ťan Šan **0:45** Okřídlení sousedé: Život s čápy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 9. 2024

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **7:35** Na startu: S Josefem Málkem, akordeonistou kapely Jelen **8:00** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **8:25** Historie a současnost Matice svatohostýnské **9:00** Jak potkávat svět: S Hradišťanem **10:30** Malana Papua **10:55** Poslední budí prvými [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** V souvislostech **12:30** Muzikanti, hrajte: Holóbkova mozek **13:40** Blahoslavená rodina Ulmova **14:55** The Chosen III. (2. díl): Dva po dvou **16:00** Mše svatá na stadionu Sir John Guise v Port Moresby: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [P] **17:30** Studio František: Papež František v jihovýchodní Asii a Oceánii [L] **19:05** Sedmihlásky: Když začne skřivánek **19:10** Ovečky: 23. neděle v mezidobí **19:30** Strýček Emu: Čápi [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Svatý Jan Neumann **21:00** Dokořán: S Tatjanou Medveckou **21:55** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Miloš Rejchrt **22:10** A. Dvořák: Svatební košile: Podzimní festival duchovní hudby 2022 **23:35** Burkina Faso – Vnitřní uprchlíci **0:10** Angelus Domini **0:15** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **0:25** Příběhy psané životem: Neobyčejný dar **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 9. o 17:30 hod.: Albánsko – metanoia

V Európe stále existuje krajina, kde platí krvná pomsta. To je jedna z výziev, ktorým čelí misionár otec Angelo v Albánsku. Ďalšou je masívny exodus mladých, čo zanecháva dediny plné starých, opustených ľudí. Otec Angelo nestráca nádej a šíri radosť.

Utorok 3. 9. o 20:55 hod.: Zlatá niť viery na Britských ostrovoch (1)

Trojdielna dokudráma približuje dejiny katolíckej cirkvi vo Walese, kam prišli prví kresťania s rímskou armádou už v 2. storočí po Kr. Prišli vieru, ktorú nezničilo prenasledovanie, diskriminácia ani novodobý materializmus či relativizmus.

Streda 4. 9. o 16:05 hod.: 45. apoštolská cesta pápeža Františka

Záznam udalostí zo 45. apoštolskej cesty pápeža Františka do Ázie a Oceánie.

Štvrtok 5. 9. o 12:00 hod.: Svätá omša na štadióne Gelora Bung Karno

45. apoštolská cesta pápeža Františka do Ázie a Oceánie.

Piatok 6. 9. o 20:30 hod.: Súduh Don Camillo (5/5)

Dedinka Brescello, kde je Peppone starostom a Don Camillo farárom, sa chce družobne spojiť s ruským mestečkom. Don Camillo je však proti a rozhodne sa voči tomu postaví za každú cenu.

Sobota 7. 9. o 18:05 hod.: Pieseň ako modlitba

Inšpiratívne rozhovory so známymi i menej známymi autormi kresťanskej hudby o tom, ako vzniká pieseň a aký odkaz v sebe nesie.

Nedeľa 8. 9. o 10:30 hod.: Svätá omša zo Šaštína

Priamy prenos pri príležitosti 100. výročia príchodu saleziánov na Slovensko. Hlavný celebrant bude Mons. Stanislav Zvolenský.

CINELUX – sobota 7. 9. 2024: Don Camillo, Monsignor,...ale nie príliš

Prešlo veľa rokov od čias, kedy bol Don Camillo (Fernandel) dedinským farárom a Peppone (Gino Cervi) správcom obce. Z jedného sa stal biskup, z druhého senátor, avšak ich rivalita stále neúficha.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. SRPNA – 7. ZÁŘÍ 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 9.		PO 2. 9.		ÚT 3. 9.		ST 4. 9.		ČT 5. 9.		PÁ 6. 9.		SO 7. 9.	
Antifona	919	1029	934	1045	1734	1953	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	1734	1953	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1735	1954	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	1492	1679	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886
Prosby	924	1034	939	1050	1724	1943	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	1492	1680	970	1084	986	1102	1002	1120	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
SO 31. 8.														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1736	1955	975	1090	991	1108	1008	1125
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1737	1956	979	1094	995	1112	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	713	804	713	805	948	1060	1492	1680	979	1094	995	1112	1011	1129
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1731	1950	979	1095	995	1112	1011	1129
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	1492	1680	980	1095	996	1113	1012	1130
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 1. 9. – 22. neděle v mezidobí

1. čt.: Dt 4,1-2.6-8
 Ž 15(14),2-3a.3b-4.5bc
 Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?*)
 2. čt.: Jak 1,17-18.21b-22.27
 Ev.: Mk 7,1-8.14-15.21-23

Pondělí 2. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 2,1-5
 Ž 119(118),97.98.99.100.101.102
 Odp.: 97a (*Jak miluji tvůj zákon, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 4,16-30

Úterý 3. 9. – památka sv. Řehoře Velikého

1. čt.: 1 Kor 2,10b-16
 Ž 145(144),8-9.10-11.12-13ab.13cd-14
 Odp.: 17a (*Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách.*)
 Ev.: Lk 4,31-37

Středa 4. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 3,1-9
 Ž 33(32),12-13.14-15.20-21
 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
 Ev.: Lk 4,38-44

Čtvrtek 5. 9. – nezávazná památka sv. Terezie z Kalkaty

1. čt.: 1 Kor 3,18-23
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: 1a (*Hospodinu náleží země i to, co je na ní.*)
 Ev.: Lk 5,1-11

Pátek 6. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 4,1-5
 Ž 37(36),3-4.5-6.27-28.39-40
 Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
 Ev.: Lk 5,33-39

Sobota 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 4,6-15
 Ž 145(144),17-18.19-20.21
 Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)
 Ev.: Lk 6,1-5

KALENDÁŘE NA ROK 2025

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Praktické vydání liturgického kalendáře na rok 2025 na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či Bibli. Každá stránka obsahuje jeden týden. Jednotlivé dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období či svátku.

Paulinky • Brož., 85x145 mm, křídový papír, 64 stran, 59 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2025. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky z knihy *40 dní v Boží přítomnosti*, kterou napsal evangelikál Peter Scazzero.

Paulinky • Brož., 85x150 mm, 144 stran, 99 Kč

ZÁLOŽKOVÉ MĚSÍČNÍ KALENDÁŘE NA ROK 2025

S citáty různých autorů k tématu kalendáře. Kalendáře lze také zavěsit na stěnu.

Pavel Nebojsa - Doron Brož., 70x215 mm, karton, 75 Kč

Mnoho štěstí

Co ti ze srdce přeji

Radost každý den

Malé moudrosti

NEJEN PRO DĚTI

SVATÁ LUDMILA • PŘÍBĚH ČESKÉ KNĚŽNY

Texty a ilustrace Oldřich Selucký • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

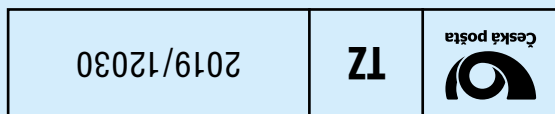
První čtení o svaté Ludmile pro školáky, předškoláky, jejich rodiče i prarodiče. Česká kněžna, naše národní světice, se zapsala do srdcí lidí především svým ryzím křesťanským srdcem. Hladovému dávala najíst, navštěvovala nemocné a podávala jim léky, všude zářila její dobrota. A přesto se stala mučednicí...

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 210x285 mm, 32 stran, 199 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štefánková Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.